

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Δηλοποιήσεις 1) δύο του παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδ. εισαγγελέως — 2) του παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πλημμελειοδ. εισαγγελέως. — 3) του παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδ. εισαγγελέως. — 4) του ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως του Ἀναγ. Παππανικολοπούλου εἰσηγητοῦ δικαστοῦ Στρατομαίερ — Κλητήρια ἐπὶ κρι- Καλκίδι πλημμελειοδικαῖς εισαγγελέως. — 2) του παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτοῦ — 3) τρία του παρὰ τοῖς ἐν Προγράμματα δύο του προέδρου τῶν ἐν Καλάμῃς πρωτοδικῶν. — 4) του παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικαῖς εισαγγελέως — 5) του παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ ἐφέταις εισαγγελέως. — πλειστηριασμῶν 1) δύο του κλητῆρος του εἰρηνοδικοῦ Λεβαδίας. — 2) του κλητῆρος τῶν ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικῶν. — 3) του κλητῆρος τῶν ἐν Καλάμῃς πρωτοδικῶν. — Περὶ ληψίς ἀναφορῶν, περὶ διαζεύξεως.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(Ἐλ. 20 Νοεμβρίου.) (1) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 4233.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 596.) ἄ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικαῖς εισαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικῶν διὰ τῆς ἀπὸ 12 Νοεμβρίου τ. ε. ὑπ' ἀριθμ. 155, 2195 ἀποφάσεώς του, κατεδίκασεν ἐπὶ κατοίκους τῶν χωρίων Μπυλαρίνη, τοὺς μὲν τέσσαρας εἰς ἑνέα μηνῶν φυλάκιον· τοὺς δὲ τρεῖς εἰς τριῶν μηνῶν, ἕνεκα αἰκίων πρᾶχθεισῶν παρ' αὐτῶν τὴν 22 Ἰανουαρίου ε. ε. εἰς χωρίον Μπυλαρίνη.

Ἐγένετο ἐν Σπάρτῃ, τὴν 14 Νοεμβρίου 1840. (Τ. Σ.) Ὁ ἀντεισαγγελεὺς Κ. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

(Ἐλ. 20 Νοεμβρίου.) (2) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 4260.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 596.) β.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικαῖς εισαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικῶν διὰ τῆς ἀπὸ 14 ἔνεσ. μηνὸς ὑπ' ἀριθμ. 156, 2204 ἀποφάσεώς του κατεδίκασε δύο τινας, ἕνα κάτοικον τοῦ χωρίου Πηγαδάκια τῆς Κυνοῦριας, καὶ ἄλλον κάτοικον Βερθέων, εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκιον, ἕνεκα κλοπῆς πρᾶχθεισῆς παρ' αὐτῶν τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1839 ἐντὸς τοῦ χωρίου Τζάπη τοῦ δήμου Ἐλους, ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀρθρ. 371 καὶ 373, συνδυασμένου μετὰ τὸ ἀρθρ. 376 § 2 καὶ 7 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐν Σπάρτῃ, τὴν 16 Νοεμβρίου 1840. (Τ. Σ.) Ὁ ἀντεισαγγελεὺς Κ. Γ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

(Ἐλ. 20 Νοεμβρ.) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 3461) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 597.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Μεσολογγίῳ πλημμελειοδικαῖς εισαγγελεὺς δηλοποιεῖ, ὅτι τὸ ἐνταῦθα δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 88 ἀποφάσεώς του, κατεψήφισε ἐξάμηνον φυλάκιον εἰς τινα κάτοικον τοῦ δήμου Κηρασίας ἕνεκα ἀπάτης πρᾶχθεισῆς τὸν Μάιον τοῦ 1839 εἰς Ἀθήνας, καὶ ὑπερδαινούσης τὴν ποσότητα τῶν εἰκοσι, ἀλλ' ὄχι τῶν τετρακοσίων δραχμῶν.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 13 Νοεμβρ. 1840. (Τ. Σ.) Ὁ εισαγγελεὺς Β. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

(Ἐλ. 23 Νοεμβρ.) (Ἀριθ. ἐγγράφου 5242.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 601.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πλημμελειοδικαῖς εισαγγελεὺς. Ἐχὼν ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 29 τοῦ ποινικοῦ νόμου δηλοποιεῖ, ὅτι τὸ ἐν Σύρῳ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν κατὰ τὴν 12 ὑπερμεσοῦντος μηνὸς ἐξέδωκεν ἀπόφασιν ὑπ' ἀριθμ. 119, κατασταθεῖσαν τελεσίδικον, διὰ τῆς ὁποίας κατεψήφισθη ἐξαμηνίου φυλάκισεως ποινὴ κατὰ τινος κηρυχθέντος ἐνόχου, ὅτι κατὰ τὴν 13 Σεπτεμβρίου τ. ε. ἐτραυματίσεν ἰσοκαμμένως ἕτερον εἰς Ἐρμούπολιν, ἐξηρμόθη δὲ τὸ ἀρθρ. 307 § 4 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐν Ἐρμούπολει, τὴν 18 Νοεμβρίου 1840. (Τ. Σ.) Ὁ εισαγγελεὺς Ν. ΚΑΣΣΙΕΡΗΣ.

(Ἐλ. 19 Νοεμβρίου.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 593.)

Ὁ Ἀναγκάστης Παππανικολόπουλος ἔμπορος καὶ κάτοικος Γαλαξειδίου πτωχεύσας ἐκηρύχθη ὡς τοιοῦτος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 6 ε. ε. ἀποφάσεως τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν, ὡς ἔμποροδικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ ὑποφαινόμενος διαρρίσθη διὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως εἰσηγητῆς, προσκαλῶ, κατὰ τὸ ἀρθρ. 476 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ὅλους τοὺς δανειστάς τοῦ εἰρημένου Ἀναγκάστου Παππανικολοπούλου νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν μου τὴν εἰκοστήν τοῦ ἔλευσόμενου Δεκεμβρίου, διὰ νὰ ἐνεργηθοῦν τὰ τοῦ ἀρθρ. 480 καὶ ἐπόμενα τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἡ παροῦσα πράξις νὰ καταχωρηθῆ εἰς τὸ παράρτημα τῆς ἐφημερ. ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος καὶ νὰ τοιχοκλληθῆ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τε τὴν πλατεῖαν τῆς πόλεως Γαλαξειδίου καὶ εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν.

Ἐν Λαμῃ, τὴν 8 Νοεμβρίου 1840. Ὁ εἰσηγητῆς δικαστῆς ΣΤΑΤΟΜΑΙΕΡ.

ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ.

(Ἐλ. 16 Νοεμβρ.) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 7,403.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 590.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πάτραις πλημμελειοδικαῖς εισαγγελεὺς.

Ἰδόντες τὸ ἀρθρ. 467 τὴν 11 Νοεμβρ. 1840 βούλευμα τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Πάτραις πλημμελειοδικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου παραπέμπεται εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου ὁ Ἰάκωβος Μωρῆ, κάτοικος Αἰγίου, διὰ τὸ ἀκροατήριον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ νὰ δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον, ὅτι αὐτογενόμενος καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Θεωδώρου Γεωργίου, ἔλαθεν εἰς τὴν κατοχὴν του κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1839 ἔτους, ἀπὸ τὴν οἰκίαν του ἐν ὄρολόγιον, ἡ ἀξία τοῦ ὁποίου ὑπερέβαινε τὰς 20 ὀντζιὰς καὶ τὰς 400 δραχμ. διὰ νὰ τὸ ἔχη παρανόμως εἰς τὴν ἐξουσίαν του, πλημμέλημα προνοούμενον καὶ τιμωρούμενον παρὰ τοῦ ἀρθρ. 373 τοῦ ποιν. νόμου. Ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος Ἰάκωβος Μωρῆ εἶναι ἀπὸν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

Ἰδόντες τὰ ἀρθρ. 460 καὶ 461 τῆς ποινικῆς δικονομίας, καλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν αὐτῶν πλημμελειοδικῶν τὴν πρώτην δευτέραν μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος, ὥραν 10 π. μ., διὰ ν' ἀπολογηθῆ ἐπὶ τῇ προεκτεθειῇ πράξει, ἄλλως θέλει δικασθῆ ἐρήμην.

Τὸ κλητήριον τοῦτο ἐπίκριμα, θέλει τοιχοκλληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου καὶ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν, θέλει δὲ δημοσιευθῆ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλληνικὸς Ταχυδρόμος.

Ἐν Πάτραις, τὴν 31 Νοεμβρίου 1840. (Τ. Σ.) Ὁ εισαγγελεὺς Α. ΣΑΡΑΕΛΗΣ.

(Ἐλ. 16 Νοεμβρ.) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 5526.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 591.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικαῖς ἀνακριτῆς.

Ἰδόντες τὰ ἀρθρῶν 193, 207 καὶ 221 τῆς ποινικ. δικονομίας. Ἐπειδὴ ὁ Ρήγας Γεωργόπουλος ἐκ Καρυταίνης, κατηγορούμενος ἐπὶ κλοπῇ ἔδραπέτευσε καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του, ἡ δὲ πρᾶξις περὶ ἧς κατηγορεῖται προδίδεται καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τὸ ἀρθρ. 371 καὶ 373 τοῦ ποιν. νόμου.

Καλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῆ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος κλητήριον ἐπίκριματος ἐν τῷ ἡμετέρῳ γραφεῖο κειμένῳ κατὰ τὴν ὁδὸν Θεάτρου, διὰ ν' ἀπολογηθῆ περὶ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀποδιδόμενης πράξεως.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα ὑπογραφεὶν παρ' ἡμῶν τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως καὶ σφραγισθῆν μετὰ τὴν ἐπίσημον ἡμῶν σφραγίδα, θέλει ἐνεργηθῆ ἐπιμελείᾳ τοῦ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα πρωτοδικαῖς Κ. εισαγγελέως, κατὰ τὸ ἀρθρ. 194 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Νοεμβρ. 1840. Ὁ ἀνακριτῆς Π. ΔΕΑΓΓΕΛΟΣ. Ὁ γραμματεὺς Α. Καμπάνης.

(Ἐλ. 16 Νοεμβρ.) (1) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 3,320.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 588.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικαῖς εισαγγελεὺς.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 22 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθμ. 59 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ὁ Ἠλίας Παναγιώτου Ἀνδριανουπόλιτης, κάτοικος Σκιάθου, παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, διὰ νὰ δικασθῆ. 1. ὅτι τὴν 3 Φεβρουαρίου 1840 εἰς Σκιάθον, ἐξέδρασε ἐργὸν τὸν Νικόλαον Δημητρίου, κτηνῆσας αὐτὸν διὰ γρόθου εἰς τὸ ὄπισθεν τοῦ λαμποῦ, πρᾶξις προνοούμενη παρὰ τοῦ ἀρθρ. 690 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ 2. ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ τόπον καθύδρισε δι' ὀνειδιτικῶν λέξεων τὸν χωροφύλακα Ἀναστάσιον Καστανιά, ἐνῶ ἐνήργει οὗτος ἐργα τῆς ὑπηρεσίας του, ἢτοι ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἀρθρ. 22 τοῦ περὶ ἐξυβρίσεων ἐν γένει καὶ περὶ τύπου νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀπὸν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του. Δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 460 καὶ 461 τῆς ποινικ. δικονομίας, καλοῦμεν τὸν εἰρημένον, Ἠλίαν Παναγιώτου Ἀνδριανουπόλιτην νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὴν τριακοστὴν Μαρτίου 1841 ἡμέραν δευτέραν, ὥραν 10 π. μ. διὰ νὰ δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον ἐπὶ τῶν ἀνω εἰρημένων πράξεων, ἄλλως θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρον 462 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκλληθῆ εἰς τε τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ κατηγορουμένου, τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, καὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὁ Ἕλλην. Ταχυδρόμος.

Ἐν (Τ. Σ.) Ὁ εισαγγελεὺς Ε. Α. ΤΥΠΑΛΛΟΣ.

(Ἐλ. 20 Νοεμβρ.) (2) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 3342.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 599.)

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικαῖς εισαγγελεὺς.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 27 Ἰουνίου ε. ε. ὑπ' ἀριθμ. 102 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἰωάννης ἢ Γεώργιος Ντουτογιάννης σκυτοτόμος καὶ κάτοικος Σύρου παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν αὐτῶν πλημμελειοδικῶν διὰ νὰ δικασθῆ ὡς ὑπαίτιος. 1. ὅτι κατὰ τὴν 2. Μαΐου 1840 ἐντὸς ἐν τῷ ἐνταῦθα φρουρίῳ μαγαζ. τοῦ Χ. Βασιλείου προσέβαλε διὰ βλασφημίας τὸν ἐν ἰσχυρῇ στρατιωτικῶν κώδικα ὀνομάζων αὐτὸν ποινικοκώδικα. 2. ὅτι κατὰ τὸν ἴδιον χρόνον καὶ τόπον καθύδρισε λόγῳ τὴν τιμὴν τῶν δεκανέων Παναγιώτου Εὐσταθίου καὶ Ἀντωνίου Δοῖζοπούλου, καὶ 3. ὅτι κατὰ τὸν ἴδιον χρόνον καθύδρισε δι' ὀνειδιτικῶν λέξεων τὸν ὑπάσπιστον τοῦ ἐνταῦθα φρουραγείου Α. Βασιλείδην, ἐνῶ οὗτος ἐξετέλει τὰ καθήκοντά του, πρὸς ἐκδίκασιν ἕνεκα τῆς κατ' αὐτοῦ διαταχθείσης παρὰ τοῦ ὑπάσπιστου συλλήψεως, τοῦτέστιν ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἀρθρῶν 15 § 2 τοῦ περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει καὶ περὶ τύπου νόμου, τοῦ ἀρθρῶν 1. τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουνίου (8 Ἰουλίου) 1836 Β. Διατάγματος καὶ τοῦ ἀρθρῶν 21 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐξυβρίσεως νόμου.

Ἰδόντες τὰ ἀρθρα 460 καὶ 461 τῆς ποιν. δικονομίας. Ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης ἢ Γεώργιος Ντουτογιάννης κατέστη φυγόδικος καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

Κλητεύομεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικῶν τὴν τριακοστὴν Μαρτίου 1841 ἡμέραν δευτέραν, ὥραν 10 π. μ. κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρον 462 τῆς αὐτῆς δικονομίας.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ διαληφθέντος φυγοδίκου, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὀ Ἑλλ. Ταχυδρόμος. Ἐν Χαλκίδι, τὴν 16 Νοεμβρίου 1840. (Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς Εὐσ. Α. ΤΥΠΗΛΛΑΟΣ.

(Ἐλ. 23 Νοεμβρίου.) (3) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 3354.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 603.) Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεὺς.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1840 ὑπ' ἀριθμ. 97 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Παναγιώτης πρῶτην δασοφύλαξ παρὰ τῷ πρῶτῳ δασονόμῳ Μέρκ. ἐτῶν 22 - 25 παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν διὰ νὰ δικασθῆ ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι, τὴν 3. Νοεμβρίου 1839 τὴν νύκτα εἰς τὸ χωρίον Μετόχι παρακολουθείσας ἐκεῖ τὸν Ἰωάννην Ἀποστόλου προερχόμενον ἀπὸ Ξηροχώρι τοῦ ἐκλεψέν ἓνα ἵππον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰς 20 δραχμ. διὰ νὰ τὸν ἐχη παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του, ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀρθρ. 373 καὶ 376 § 7 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἀρθρα 460 καὶ 461 τῆς ποιν. δικονομίας. Καλοῦμεν τὸν μνησθέντα Παναγιώτη νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὴν τριακοστὴν Μαρτ. 1841 ἡμέραν δευτέραν, ὡραν 10 π. μ. διὰ νὰ δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον. ἄλλως θέλει δικασθῆ ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρ. 462 τῆς ποιν. δικονομίας. Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ φυγοδίκου, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, καὶ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημ. ὀ Ἑλλ. Ταχυδρόμος. Ἐν Χαλκίδι, τὴν 18 Νοεμβρίου 1840. (Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς Ε. Α. ΤΥΠΗΛΛΑΟΣ.

Ἐλ. 21 Νοεμβρ.) (1) (Ἀρ. ἐγγράφ. 6634.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 600.) Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεὺς.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἀφορῶντα τὸν Δημήτρ. Κανελλάκη, ἐκ Θήρας, ναύτην, ἐγγράφ. ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγεται, ὅτι ὁ εἰρημένος κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1838 ἐν γνώσει ἔλαβεν αὐτογνωμότως εἰς τὴν κατοικίαν του, ἀνεῦ τῆς συγκατάθεσεως τοῦ Γεωργίου Α. Καραθίμα, ἐν γένειον ἀπὸ τὰς χρεῖρας τοῦ υἱοῦ τοῦ τελευταίου, ἔχων προσεῆραμένα 14 ἡμίσεα καὶ 2 ἀκέρατα τουρκικὰ χρυσὰ εικοσάρια, ἀκρίβητα εἰς τὸν εἰρημένον Καραθίμα, καὶ ὑπερβαίνοντα τὴν ἀξίαν τῶν 20 οὐγγι καὶ τῶν 400 δραχμῶν, διὰ νὰ τὰ ἐχη παρανόμως ὡς ἰδιοκτησίαν του, πλημμέλημα προνοούμενον ἀπὸ τὰ ἀρθρα 373 καὶ 378 ἐλ. 8 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος εἶναι ἀπὸν καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του. Ἰδόντες καὶ τὰ ἀρθρα 460 καὶ 461 τῆς ποιν. δικονομίας. Κλητεύομεν τὸν εἰρημένον Δημήτριον Κανελλάκη νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν τὴν πρώτην τριτὴν μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κλητηρ. ἐπίκριματος, διὰ τῆς ἐφημερίδος ὀ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, διὰ νὰ δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον. μὴ ἐμφανισθεὶς δὲ θέλει δικασθῆ ἐρήμην. Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν, τοῦ φυγοδίκου εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ναυπλίῳ πλημμελειοδικῶν, καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τοῦ παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος ὀ Ἑλλ. Ταχυδρόμος. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 16 Νοεμβρίου 1840. (Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς Ν. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

(Ἐλ. 23 Νοεμβρίου.) (2) (Ἀριθ. ἐγγράφ. 2477.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 602.) Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ ἐφέταις εἰσαγγελεὺς.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 375 βούλευμα τῶν ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ὁ Εὐστάθιος Μπουχαγιάς ποιμὴν κατοικῶν εἰς χωρίον Πηγάδια παρεπέμφθη εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κακούργιοδικεῖον, ὡς ὑπαίτιος τραύματος ἐκ προμελέτης, ἐξ ὁ προήλθη θάνατος, κακούργηματος προνοούμενον καὶ τιμωρομένου παρὰ τοῦ ἀρθρου 307 § 1, τοῦ ποιν. νόμου. Ἐπιθεώρησαντες τὴν ἀπὸ σημερινῆς ἡμερομηνίας ἡμετέραν ὑπ' ἀριθμ. 2476 κατηγορίαν.

Ἰδόντες τὸ ἀρθ. 463 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος εἶναι φυγόδικος καὶ μέχρι τῆς σήμερον δὲν συνελήφθη. Προσκαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελοπόννησον κακούργιοδικεῖον διὰ νὰ δικασθῆ κατὰ τὸν νόμον, ἄλλως μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς εἰρημένης προθεσμίας θέλει δικασθῆ ἐρήμην, κατὰ τὸ ἀρθρον 464 τῆς ποιν. δικονομίας καὶ ὑποφέρει τὰς ἐν τῷ ἀρθρ. 468 τῆς αὐτῆς ἐνδιαλαμβανομένης συνεπείας.

Τὸ παρὸν κλητήριον ἐπίκριμα θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὸ χωρίον Πηγάδια τελευταίαν τοῦ φυγοδίκου κατοικίαν, εἰς τὴν καθέδραν τῶν ἐν Σπάρτῃ πλημμελειοδικῶν, καὶ τὴν τῶν κακούργιοδικῶν, καὶ προσέτι θέλει δημοσιευθῆ διὰ τοῦ παραρτήματος τῆς ἐφημερίδος ὀ Ἑλληνικὸς Ταχυδρόμος Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 20 Νοεμβρίου 1840. (Τ. Σ.) Ὁ εἰσαγγελεὺς ΛΕΩΝ ΜΕΛΑΣ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ.

(Ἐλ. 8 Νοεμβρ.) (1) (Ἀρ. ἐγγράφ. 166, 1173.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 577.) α. Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐπειδὴ ὁ εἰρηνοδίκης Παμῖσου συμβολαιογραφῶν διεύθυνε πρὸς ἡμᾶς ἀντίγραφον διαθήκης τῆς ἀποδιώσεως Φωτεινῆς Ζορμπίτζας συζύγου τοῦ Ν. Παναγιωτοπούλου κατοικοῦ Νησίου τοῦ δήμου Παμῖσου, διὰ τοῦτο εἰδοποιῶνται οἱ ἔχοντες εἰς αὐτὴν συμφέρον νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μετὰ παρέλευσιν δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὅτε θέλει δημοσιευθῆ αὕτη.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὀ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, ἕτερον νὰ τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ ἐν ἕτερον εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τῆς ἀποδιώσεως. Ἐν Καλάμαις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1840. Ὁ πρόεδρος Π. ΒΑΡΒΟΓΛΟΥΣ. Ὁ γραμματεὺς Μ. Ι. Λύσιππος.

(Ἐλ. 8 Νοεμβρ.) (2) (Ἀρ. ἐγγράφ. 167, 1174.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 577.) β. Ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐπειδὴ ὁ εἰρηνοδίκης Κυπαρισσίας συμβολαιογραφῶν διεύθυνε πρὸς ἡμᾶς ἀντίγραφον διαθήκης τοῦ ἀποδιώσαντος Κωνσταντίνου Κύπρου κατοικοῦ καὶ δημότου Κυπαρισσίας, διὰ τοῦτο εἰδοποιῶνται οἱ ἔχοντες εἰς αὐτὴν συμφέρον νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου, μετὰ παρέλευσιν δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὅτε θέλει δημοσιευθῆ αὕτη.

νοθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου μετὰ παρέλευσιν δεκατεσσάρων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὅτε θέλει δημοσιευθῆ αὕτη. Τὸ παρὸν πρόγραμμα νὰ δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος ὀ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, ἕτερον νὰ τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου τούτου, καὶ ἐν ἕτερον εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ ἀποδιώσαντος. Ἐν Καλάμαις, τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1840. Ὁ πρόεδρος Π. ΒΑΡΒΟΓΛΟΥΣ. Ὁ γραμματεὺς Μ. Ι. Λύσιππος.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ.

(Ἐλ. 20 Νοεμβρίου.) (Ἀρ. ἐγγράφ. 178.) (Ἀρ. βιβλ. καταχ. 598)

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ναυπλίῳ πλημμελειοδικῶν

Συγκείμενον παρὰ τῶν δικαστῶν Δημητρίου Κ. Σούτσου προεδρεύοντος, Χριστοδούλου Ματακίδου, Χρήστου Στ. Ἀντωνοπούλου, Κωνσταντίνου Φεταλίδου, καὶ Ἰωάν. Γ. Ν. Μαυρομμάτου ἀποφασίζοντος τοῦ προέδρου Μ. Οἰκονόμου.

Συνεδριάσαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 15 Νοεμβρίου 1840 παρόντων τοῦ τε εἰσαγγελεὺς Νικολάου Ἰωαννίδου, καὶ τοῦ γραμματεὺς Ν. Δ. Σεῖδοπούλου, ἵνα δικασθῆ τὸν Νικήταν Ἀθανασόπουλον, ἐκ τοῦ χωρίου Ἀναστάσους παρόντα, Δημήτριον Πρεβεζιάνου Μανιάτην, Σωτήριον Χρηστακόπουλον, Ἀθανάσιον Σαγιόπουλον, Μερτζάνην Ἀραβὰ, καὶ Πάνου Τσόνην μὴ ἐμφανισθέντας κατηγορουμένους ἀπαντὰς ἐνεκα ἀποδράσεως.

Ὁ τῶν ὑποδίκων δεσμοφύλαξ ἀπέφερον εἰς τὴν εἰσαγγελίαν τὴν 21 Αὐγούστου 1836, ὅτι τὴν τρίτην ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον οἱ ἐν φυλακῇ ὑπόδικοι Δημήτριος Πρεβεζιάνος Μανιάτης, Μερτζάνης Μαρκόπουλος, Πάνος Τσόνης, Νικήτας Ἀθανασόπουλος, Σωτῆρ. Χρηστακόπουλος καὶ Ἀθανάσιος Σαγιόπουλος, ἐτρέπυσαν τὴν φυλακὴν ἐκ τοῦ ὁποῖου μέρους καὶ ἐδραπέτευσαν, ἐξ ὧν συνελήφθησαν ὁ Μερτζάνης Μαρκόπουλος, Πάνος Τσόνης καὶ Νικήτας Ἀθανασόπουλος.

Γενουμένης ἀναγκάσεως ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 340 τῆς 28 Ἰουνίου 1839 βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ παρεπέμφθησαν οἱ ἀνω εἰρημένοι κατηγορούμενοι εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου διὰ νὰ δικασθῶσιν ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι τὴν νύκτα τῆς 20—21 Αὐγούστου 1836 κατόρθωσαν διὰ τῆς βίας τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν ἐκ τῆς ἐνταῦθα φυλακῆς διαφύξαντες τὸν τοῖχον καὶ συντρίβαντες τὰς θύρας αὐτῆς ἐν παραβάσει τοῦ ἀρθρου 185 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Κατὰ συνέπειαν ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεὺς διὰ τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1840 κλητηρίου ἐπίκριματος ἐκδοθέντος πρὸς τὸν Νικήταν Ἀθανασόπουλον τοιχοκολληθέντος εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀρθρου 461 τῆς ποινικ. δικονομίας διαταττόμενα μέρη τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ δημοσιευθέντος διὰ τοῦ παραρτήματος τοῦ ἀριθ. 25 τῆς 8 Αὐγούστου ε. ε. τῆς ἐφημερίδος ὀ Ἑλλ. Ταχυδρόμος, ἐκλήτευσεν ἀπαντὰς τοὺς κατηγορουμένους νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου τὴν δευτέραν παρασκευὴν μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἠθελίαν ἐφημερίδα δημοσιεύσεως τοῦ εἰρημένου κλητηρίου ἐπίκριματος, ἥτις εἶναι ἡ σήμερον, ἐμφανισθέντες ὅθεν τοῦ Νικήτα Ἀθανασόπουλου, καὶ ἐξετασθέντες περὶ τῆς ταυτότητός του.

Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα προτείναντα νὰ προουδύνη ἡ δικὴ ἐρήμην τῶν λοιπῶν μὴ ἐμφανισθέντων κατηγορουμένων ὡς κλητευθέντων προσκόντως.

Συγχωρηθείσης δὲ τῆς κατ' ἐρήμην συζητήσεως. Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα ἀπαγγελλομένην συνοπτικῶς τὴν ἔννοιαν τῆς κατηγορίας.

Ἐξετάσαν τὸν ἐμφανισθέντα κατηγορούμενον περὶ τῆς πράξεως. Ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα ἀναπτέξαντα τὴν κατηγορίαν καὶ προτείνοντα νὰ κηρυχθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι ἐνοχοί, καὶ νὰ καταδικασθῶσι συγχρόνως οἱ μὴ ἐμφανισθέντες κατηγορούμενοι δυνάμει τοῦ ἀρθρου 185 τοῦ ποινικ. νόμου, εἰς ἐξάμηνον φυλάκιον.

Ἀκούσαν τὸν ἐμφανισθέντα κατηγορούμενον Νικήταν Ἀθανασόπουλον ἀρεθέντα εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἐπαυελθὼν τὴν δικογραφίαν καὶ διασκευθὲν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ οἱ μὴ ἐμφανισθέντες κατηγορούμενοι κλητευθέντες ὡς εἴρηται προσηκόμοι καὶ μὴ ἐμφανισθέντες δικάζονται καὶ καταδικάζονται ἐρήμην κατὰ τὸ ἀρθρον 461 καὶ 462 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῶν ἐκθέσεων τῆς 21 Αὐγούστου 1836 τοῦ τότε ἀντεισαγγελεὺς Ἰωάννου Χρυσανθακίδου, ἐκθέτητος, ὅτι εἰδοποιηθείς παρὰ τοῦ ἐπιστάτου τῆς ἐνταῦθα ἐξεταστικῆς φυλακῆς περὶ τῆς ἀποδράσεως τοῦ ὑποδίκου Δ. Πρεβεζιάνου Μανιάτου, καὶ πέντε ἄλλων καταδίκων μετέδωκε ἐπιτοπίως καὶ παρετήρησε τὸ δευτέρον δομάτιον τῆς μεγάλης πύλης τοῦ διοικητηρίου ἐκ τοῦ ὁποῖου μέρους κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Βουλευτηρίου, καὶ εἶρε τὸν τοῖχον πρὸς τὸ ὁποῖον μέρος καὶ ἐκείνον τοῦ παρακειμένου δοματίου διαφύγγοντα, καὶ τὰς ἐξωθεν θύρας συντετριμμένας, ἀπὸ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἀντεισαγγελεὺς τοῦ δικαστηρίου τούτου ὁμολογίαν τοῦ κατηγορουμένου Μερτζάνη Ἀραβός, καὶ Πάνου Τσόνη, καὶ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὁμογίλιαν τοῦ ἕτερου κατηγορουμένου Νικ. Ἀθανασοπούλου, ὁμολογούντων ὅτι αὐτοὶ τε καὶ οἱ λοιποὶ συγκατηγορούμενοι τὴν διαληφθεῖσαν ἐποχὴν ἀπέδρασαν ἀπὸ τὰς ἐνταῦθα φυλακῆς ῥίξαντες τὸν τοῖχον αὐτῶν, ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ κατηγορούμενοι ἐπράξαν τὴν ὁποίαν κατηγοροῦνται πράξιν.

Διὰ ταῦτα τὸ δικαστήριον δικάζον ἐρήμην τὸν Μερτζάνην Ἀραβὰ ἐτῶν 25 Πάνου Τσόνην ἐτῶν 28 Δ. Πρεβεζιάνον Μανιάτην ἐτῶν 29, Σ. Χρηστακόπουλον ἀπὸ Ζουλάτικα τῆς Γόρτυνος ἐτῶν 28 ποιμένα, Ἀθανασίον Σημόπουλον ἀπὸ Κοζοβάσι τῶν Παλαιῶν Πατρῶν ἐτῶν 24 Γεωργίον, ἀπόντας, καὶ Νικήτα Ἀθανασόπουλον ἐτῶν 20—22 γεωργὸν καὶ ἡλίπτην γεννηθέντα καὶ κατοικοῦντα εἰς μεγάλην Ἀναστάσους παρόντα, ἐνόχους, ὅτι τὴν 20—21 Αὐγούστου 1836 κατόρθωσαν διὰ τῆς βίας τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν ἐκ τῆς ἐνταῦθα φυλακῆς ῥίξαντες τὸν τοῖχον, καὶ συντρίβαντες τὰς θύρας αὐτῆς.

Ἐκρίθη καὶ ἀπερασίσθη ἐν Ναυπλίῳ τὴν 15 Νοεμβρίου 1840 ἔτους. Ὁ προεδρεύων δικ. Δ. Ν. ΣΟΥΤΣΟΣ, ΧΡ. ΜΑΤΑΚΙΔΗΣ, Χ. ΣΤ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΦΕΤΑΛΙΔΗΣ, Ι. Γ. Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.

(Τ. Σ.) Ὁ γραμμ. Ν. Δ. Σεῖδοπούλος.

Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἀκούσαν τὸν εἰσαγγελεῖα προτείναντα νὰ καταδικασθῶσιν οἱ κηρυχθέντες ἐνοχοί εἰς τὸν ἐλάχιστον ὄρον τῆς φυλακίσεως, καὶ ἀλληλεγγύως εἰς τὰ ἐξῶδα.

Ἀκούσαν τὸν κηρυχθέντα ἐνοχον Νικήταν Ἀθανασόπουλον ἐφανισθέντα εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον. Ἐπειδὴ ἡ πράξις τῆς ὁποίας ἐκηρύχθησαν ἐνοχοί οἱ κατηγορούμενοι εἶναι πλημμέλημα προνοούμενον καὶ τιμωρούμενον ἀπὸ τοῦ ἀρθρου 185 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὁρίζοντος:

« Οἱ φυλακισθέντες ὅσοι κατόρθωσαν, ἢ ἐπροσπάθησαν νὰ κατορθώσωσιν διὰ τῆς βίας τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν, τιμωροῦνται μὲ φυλάκιον τοῦλάχιστον ἐξ ἡμῶν, ἐκτὸς τῆς μεγαλητέρας ποινῆς, εἴαν ἐπὶ τῆς ἀποδράσεως τῶν ἐπράξαν καὶ ἄλλα δεινότερα πλημμέληματα, ἢ κακούργηματα. Ἡ ποινὴ αὕτη ἐκτελεῖται ἅμα παρέλθῃ ἢ προθεσμίᾳ τῶν πρότερον ἤδη καταγνωσθεισῶν ποινῶν, ἢ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀπολύσεως. » Ἐχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἀρθ. 82 τῆς ποιν. δικονομίας καὶ 30 τοῦ ποιν. νόμου.